

23 Μαρτίου, 1989.

(ΜΑΛΑΧΤΟΣ, ΠΙΚΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στές)

ΑΚΕΦ ΑΝΙΣ ΧΟΥΡΗ

Εφεσεείων,

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5119).

Συνταγματικό Δίκαιο — Δικαίωμα προσωπικής ελευθερίας — Προσωποκράτηση για διευκόλυνση αστυνομικών ανακρίσεων σχετικά με την διάπραξη εγκλήματος — Σύνταγμα, Άρθρο 11.2(γ) και Ποινική Δικονομία, Κεφ. 155, άρθρο 24 — Το Δικαστήριο πρέπει να ικανοποιηθεί: (α) ότι οι υπόνοιες της αστυνομίας είναι ειλικρινείς και ότι η κράτηση του υπόπτου δεν επιδιώκεται για αλλότριους σκοπούς, και (β) ότι οι υποψίες είναι εύλογες λαμβάνοντας υπ' όψη τα στοιχεία που βρίσκονται στην κατοχή των αστυνομικών οργάνων — Το Δικαστήριο στο στάδιο αυτό δεν προβαίνει σε ευρήματα αξιοπιστίας μαρτύρων — Όταν ο Δικαστής που εξέδωσε το διάταγμα έλαβε υπ' όψη του τις σωστές αρχές δικαίου και δεν έλαβε υπ' όψη γεγονότα άσχετα με το επίδικο θέμα, το Εφετείο δεν επεμβαίνει — Ο χρόνος της κράτησης συναρτάται άμεσα με το ανακριτικό έργο — Γι' αυτό το άποδεικτικό βάρος επαυξάνεται σε κάθε αίτηση για ανανέωση της κράτησης.

Οι Νομικές αρχές, που ανέλυσε το Δικαστήριο, απορρίπτοντας την έφεση εναντίον του διατάγματος προσωποκρατήσεως φαίνονται στην πιο πάνω σημείωση.

Η έφεση απορρίπτεται.

Αναφερόμενες αποφάσεις:

Tsirides v. The Police (1973) 2 C.L.R. 204;

Stamataris and Another v. The Police (1983) 2 C.L.R. 107;

Economides and Another v. The Police (1983) 2 C.L.R. 301.

Έφεση εναντίον διατάγματος προσωποκράτησης.

Έφεση από τον Ακέφ Ανις Χούρη εναντίον του διατάγματος προσωποκράτησης του για επτά μέρες μετά από αίτηση της Αστυνομίας για τη διευκόλυνση των ανακρίσεων για τη διάπραξη του εγκλήματος της παράνομης διαμετακόμισης «Φαινεθουλίνης» ελεγχόμενου φαρμάκου βάσει του Πρώτου Πίνακα του Περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου, 1977 (Νόμος 29/77).

10 Λ. Παπαφιλίππου με τους Χρ. Χριστοφίδη και Π. Λιβέρα, για τον εφεσεϊόντα.

Α. Μ. Αγγελίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους εφεσεϊβλητους.

ΜΑΛΑΧΤΟΣ Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Γ. Μ. Πικής.

15 ΠΙΚΗΣ Δ.: Η έφεση στρέφεται εναντίον της προσωποκράτησης του εφεσεϊόντα που διατάχθηκε μετά από αίτηση της Αστυνομίας για τη διευκόλυνση των ανακρίσεων για τη διάπραξη του εγκλήματος της παράνομης διαμετακόμισης «Φαινεθουλίνης», ελεγχόμενου φαρμάκου, βάσει του πρώτου πίνακα του Περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου, 1977 (Ν29/77). Η έρευνα της Αστυνομίας στο πλοίο «ΑΚΑΚ STAR» που ήταν αγκυροβολημένο στην περιοχή του λιμανιού της Λεμεσού, αποκάλυψε 20 την ύπαρξη 2,300,000 δισκίων «Cartagon» συσκευασμένων και αποθηκευμένων σε 46 από τα 49 κιβώτια φορτίου του πλοίου. Η χημική ανάλυση έδειξε ότι τα δίσκια περιείχαν 25 «Φαινεθουλίνη». Τα υπόλοιπα τρία κιβώτια περιείχαν Βιταμίνη Ε' συσκευασμένη σε δίσκια.

Το πλοίο είναι εγγεγραμμένο στο κυπριακό νηολόγιο και 30 ανήκει σε εταιρεία την οποία, σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις, διευθύνει ο ύποπτος ο οποίος φαίνεται να είναι και ο κύριος μέτοχος της πλοιοκτήτριας εταιρείας. Η Κύπρος δεν περιλαμβανόταν αρχικά στο δρομολόγιο του πλοίου' τούτο είχε προσεγγίσει το λιμάνι της Λεμεσού μετά από οδηγίες του ΕΙ 35 Κhouί. Τα 49 κιβώτια που ήταν το μοναδικό φορτίο του πλοίου είχαν παραληφθεί από το λιμάνι «ΜΠΑΡ» της Γιουγκοσλαβίας και είχαν προορισμό το Λίβανο. Οι αστυνομικές ανακρίσεις που είχαν διεξαχθεί σε συνεργασία με τις τελωνειακές Αρχές δημιούργησαν υπόνοιες για τη συμμετοχή του 40 εφεσεϊόντα στη διάπραξη του εγκλήματος. Η κατάθεση του

καπετανίου του πλοίου ετεινε να ενοχοποιήσει τον ύποπτο, όπως είχε κατατεθεί στο Δικαστήριο. Συνοπτικά, τα στοιχεία τα οποία είχαν δημιουργήσει υπόνοιες του υπόπτου ήταν -

(α) Ο κατάπλους του πλοίου στην Κύπρο με δικές του οδηγίες σε συσχετισμό με την αρχικά προγραμματιζόμενη πορεία του πλοίου 5

(β) Το γεγονός ότι το πλοίο δε μετέφερε άλλο φορτίο από τα 49 κιβώτια παρα τη χωρητικότητά του, και

(γ) η άφιξη του εφeseιοντα στην Κυπρο τρεις μερες μετά 10 απο την προσεγγιση του πλοιου στο λιμανι της Λεμεσου

Στη καταθεσή του ενώπιον του Δικαστηριου ο ύποπτος αρνηθηκε γνωση του γεγονοτος οτι το πλοιο μετέφερε ελεγχομενο φαρμακο και εδωσε εξηγησεις που ετειναν να διασκεδασουν τις υποπιες σε βαρος του Ανεφερε, μεταξυ 15 αλλων, οτι το πλοιο ειτροκειτο να παραλαβει απο το Γιουγκοσλαβικο λιμανι εκτος απο 40 κιβωτια φαρμακων, και μεγαλο φορτιο ξυλειας το οποιο ομως φορτωθηκε σε αλλο πλοιο λογω της καθυστερησης στον καταπλου του «ΑΚΑΚ STAR» στο λιμανι του ΜΠΑΡ. Επειδη το πλοίο παρεμεινε 20 σχεδον αδειο εγιναν διευθετησεις για την παραλαβη φορτιου και απο την Κυπρο με προορισμο το Λιβανο. Είναι γι' αυτο το λογο που δόθηκαν οδηγίες στον καπετανιο να οδηγήσει το πλοίο στην Κυπρο καθ' οδό προς το Λίβανο. Τέλος, ο ΕΙ Κhouπ κατεθεσε οτι η αφιξη του στην Κύπρο ηταν 25 ασχετη με την κάθοδο του πλοιου και απεβλεπε αποκλειστικα στη διεκπεραιωση αλλων εργασιων του Διατηρει, όπως ειπε, στην Κυπρο ναυτιλιακο γραφειο στο οποιο στεγαζεται και η υπεράκτια εταιρεια την οποια διευθύνει. Το μόνο που γνωριζε για το περιεχομενο του φορτίου των 49 30 κιβωτιων ηταν οτι επροκειτο για φαρμακα, όπως αλλωστε περιγραφεται το φορτιο και στη φορτωτικη. Όπως είναι παραδεκτό ο Δικαστής που είχε επιληφθεί της αιτησης άσκησε τη διακριτική του ευχέρεια κατευθυνομενος απο τις αρχες που διέπουν την εκδοση ενταλματος προσωποκράτησης. Η έκδοση εντάλματος προσωποκρατησης ρυθμιζεται 35 από το αρθρο 11(2)(γ) του Συνταγματος και από το αρθρο 24 του *Περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου* Κεφ. 155. Στην απόφαση γίνεται ιδιαίτερη αναφορά στις υποθέσεις

Tsirides v. Police, * *Stamataris and Another v. Police*** και *Economides and Another v. Police*,*** που καθορίζουν το νομικό πλαίσιο που διέπει την έκδοση εντάλματος προσωποκράτησης.

- 5 Ο συνήγορος του εφεσεύοντα στην αγόρευσή του εισηγήθηκε, χωρίς να παραγνωρίζει ότι η έκδοση εντάλματος προσωποκράτησης είναι κατ' εξοχή θέμα διακριτικής ευχέρειας, ότι τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου δεν είχαν καταδείξει ότι ο ύπόπτος γνώριζε την πραγματική φύση του περιεχομένου του φορτίου. Και τόνισε ότι
10 η κατάθεση του καπετάνιου στις Αστυνομικές Αρχές δε μπορεί να υποθεθεί ότι απέδιδε γνώση στον ύποπτο του πραγματικού χαρακτήρα του περιεχομένου του φορτίου. Ο κ. Παπαφιλίππου υπέβαλε ότι οι υπόνοιες της Αστυνομίας ήταν αόριστες και επομένως δεν εδικαιολογείτο η
15 έκδοση του εντάλματος.

Αντίθετα, ο κ. Α. Μ. Αγγελίδης εισηγήθηκε ότι τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου δημιουργούσαν εύλογες υπόνοιες για συμμετοχή του υπόπτου στη διάπραξη του εγκλήματος, που δικαιολογούσαν την κράτησή του για διευκόλυνση των αστυνομικών ανακρίσεων. Η συγκυρία της άφιξης του πλοίου και του υπόπτου στην Κύπρο, εισηγήθηκε ο κ. Αγγελίδης, όπως και η προσέγγισή του χωρίς εμφανή λόγο σε κυπριακό λιμάνι, σε συνδυασμό με το
20 γεγονός ότι το φορτίο αποτελείτο σχεδόν στο σύνολό του από ελεγχόμενα φάρμακα, ήταν στοιχεία που αφ' εαυτών δημιουργούσαν σοβαρές υπόνοιες για τη συμμετοχή του υπόπτου στη διάπραξη του εγκλήματος.

30 Όπως υποδεικνύεται στην υπόθεση *Stamataris* η διατύπωση και μόνο υπονοιών εκ μέρους των ανακριτικών Αρχών δε δικαιολογεί την έκδοση εντάλματος προσωποκράτησης. Το Δικαστήριο πρέπει να ικανοποιηθεί -

- (i) ότι οι υπόνοιες της Αστυνομίας είναι ειλικρινείς και ότι η κράτηση του υπόπτου δεν επιδιώκεται για
35 αλλότριους σκοπούς, και
- (ii) ότι οι υποψίες είναι εύλογες λαμβάνοντας υπόψη

* (1973) 2 Α.Α.Δ., 204.

** (1983) 2 Α.Α.Δ., 107.

*** (1983) 2 Α.Α.Δ., 301.

τα στοιχεία που βρίσκονται στην κατοχή των Αστυνομικών Αρχών.

Περαιτέρω, στην υπόθεση *Stamataris* επεξηγείται ότι δε δικαιολογείται η επέμβαση του Εφετείου με την έκδοση εντάλματος προσωποκράτησης όταν διαπιστώνεται ότι ο Δικαστής που είχε εκδώσει το διάταγμα άσκησε τη διακριτική του ευχέρεια με βάση τις ορθές αρχές δικαίου και δεν έλαβε υπόψη του γεγονότα άσχετα με το επίδικο θέμα. Η εκτίμηση των γεγονότων ανάγεται στην κρίση του Δικαστή. Δεν είναι έργο του όμως να προβαίνει σε ευρήματα αξιοπιστίας σχετικά με τις συγκρουόμενες εκδοχές που προβάλλονται ενώπιον του Δικαστηρίου. Το αντικείμενο της διαδικασίας για την έκδοση εντάλματος προσωποκράτησης είναι η εξακρίβωση της γνησιότητας και το εύλογο των υπονοιών των αστυνομικών Αρχών για συμμετοχή ή σύμπραξη του υπόπτου στη διάπραξη του εγκλήματος.

Σκοπός της κράτησης του υπόπτου, πρέπει να υπενθυμίσουμε, είναι η διευκόλυνση των αστυνομικών ανακρίσεων. Επομένως, ο χρόνος της κράτησης συναρτάται άμεσα με το ανακριτικό έργο· το δε αποδεικτικό βάρος επαυξάνεται σε κάθε αίτηση για ανανέωση της κράτησης (βλέπε, *Stamataris*, ανωτέρω). Είναι χρέος της Αστυνομίας να αξιοποιεί στο ακέραιο το χρόνο που της παρέχεται για την ολοκλήρωση των ερευνών της. Εύλογα αναμένεται ότι σε περίπτωση αίτησης για την ανανέωση της προσωποκράτησης του υπόπτου θα δοθούν περισσότερες λεπτομέρειες για τη φύση, όχι απαραίτητα για το περιεχόμενο της μαρτυρίας η οποία τείνει να καταδείξει ότι ο ύποπτος είχε γνώση του περιεχομένου του φορτίου. Στην προκειμένη περίπτωση δε διαφεύγει της προσοχής μας ότι η μαρτυρία που τέθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου δεν είχε συγκεκριμένο χαρακτήρα αναφορικά με τη γνώση του υπόπτου για το περιεχόμενο του φορτίου.

Συνεκτιμώντας όλα τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον του Δικαστή ο οποίος είχε εκδώσει το ένταλμα, και λαμβάνοντας υπόψη ότι άσκησε τη διακριτική του ευχέρεια με βάση τις σωστές αρχές δικαίου, καταλήγουμε ότι δε δικαιολογείται η επέμβασή μας.

Η έφεση απορρίπτεται.